

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α1**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 – Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604534

ΦΑΞ : 213 1604567

Καλλιθέα 22 / 5 / 2019

Αριθμός απόφασης: **1671**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036990 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε).»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 22/01/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατοίκου, α) κατά της υπ' αριθμ. /20.12.2018 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, οικονομικού έτους 2013, και β) κατά της υπ' αριθμ. /20.12.2018 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού τελών Χαρτοσήμου του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, χρήσης 2012, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. α) Την υπ' αριθμ. /20.12.2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, οικονομικού έτους 2013, και β) την υπ' αριθμ. /20.12.2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού τελών Χαρτοσήμου του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, χρήσης 2012, των οποίων ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση καθώς και τις από 19/12/2018 οικείες εκθέσεις ελέγχου.

6. Την υπ' αριθ. /17.05.2019 (ΔΕΔΕΙ 2019 ΕΜΠ) απάντηση του ΚΕΦΟΜΕΠ στο υπ' αριθ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2019 ΕΜΠ έγγραφό μας.
7. Τις απόψεις του ΚΕΦΟΜΕΠ.
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α1 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 22/01/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία υπεβλήθη εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

1. Με την υπ' αριθμ. /20.12.2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, οικονομικού έτους 2013, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος, φόρος εισοδήματος, ποσού 4.864,83 €, πλέον πρόσθετος φόρος/ πρόστιμο λόγω ανακρίβειας, ποσού 4.563,21 €, και ειδική εισφορά αλληλεγγύης, ποσού 1.414,91 €, ήτοι συνολικό ποσό 10.842,95 €. Η ως άνω διαφορά φόρου προέκυψε κατόπιν των διαπιστώσεων ελέγχου της από 19/12/2018 εκθέσεως μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της ελεγκτού του ΚΕΦΟΜΕΠ, Συγκεκριμένα, από τον διενεργηθέντα, δυνάμει της υπ' αριθμ. /2018 εντολής, έλεγχο προσδιορίστηκε το συνολικό εισόδημα του προσφεύγοντος στο ποσό των 70.059,00 €, έναντι δηλωθέντος 59.189,00 €, και της συζύγου του στο ποσό των 3.311,06 €, έναντι του δηλωθέντος, 1.496,83 €. Η διαφορά προέκυψε από έλεγχο στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος σε συνδυασμό με τα δηλωθέντα εισοδήματα αυτού και της συζύγου του από τον οποίο προέκυψαν τραπεζικές πιστώσεις, ποσού 10.870,00 € για τον προσφεύγοντα, και 1.814,23 € για τη σύζυγό του, οι οποίες δεν αιτιολογήθηκαν από αυτούς και θεωρήθηκαν από τον έλεγχο ως προσαύξηση περιουσίας του άρθρου 48 παρ.3 του ν.2238/1994.
2. Με την υπ' αριθμ. /20.12.2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Τελών Χαρτοσήμου του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, διαχειριστικής περιόδου 01/01/2012-31/12/2012, καταλογίστηκαν σε βάρος του προσφεύγοντος, τέλη χαρτοσήμου, ποσού 1.381,76 €, πλέον εισφορά υπέρ ΟΓΑ στα τέλη χαρτοσήμου, ποσού 276,35 €, και πρόστιμα και τόκοι του ν. 4174/2013, ποσού 1.555,31 €, ήτοι συνολικό ποσό 3.213,42 €. Η ως άνω διαφορά φόρου προέκυψε κατόπιν των διαπιστώσεων ελέγχου της από 19/12/2018 εκθέσεως ελέγχου της ελεγκτού του ΚΕΦΟΜΕΠ, Συγκεκριμένα, από τον διενεργηθέντα, δυνάμει της υπ' αριθμ. /2018 εντολής, έλεγχο προέκυψε αξία υποκείμενη σε τέλη χαρτοσήμου, ύψους 138.175,62 €, η οποία αποτελεί προσωρινή ταμειακή διευκόλυνση του προσφεύγοντος από την, ΑΦΜ

Στα πλαίσια της εξέτασης της παρούσας ενδικοφανούς προσφυγής, αποστείλαμε το υπ' αριθ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2019 ΕΜΠ έγγραφο προς το Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. προκειμένου να μας ενημερώσει: **α)** εάν στο έτος 2011 προκύπτουν καταβολές ενοικίων για την εταιρεία, ΑΦΜ, **β)** εάν η επικαλούμενη από τον προσφεύγοντα ανάληψη ποσού 10.000,00 €, την 10/11/2011, είχε αναλωθεί την 11/01/2012, όταν και επικαλείται ότι επανακατέθεσε ποσό 3.370,00 €, και να μας αποστείλει τα δικαιολογητικά, τα οποία προσκόμισε ο προσφεύγων προς αιτιολόγηση της πίστωσης υπ' αριθ. 60, ποσού 2.500,00 €.

Το Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. ανταποκρινόμενο στο ως άνω αίτημα απέστειλε το υπ' αριθ./17.05.2019 (ΔΕΔ ΕΙ 2019 ΕΜΠ) έγγραφο στο οποίο αναφέρονται τα εξής:

«Έπειτα από το με αριθ. πρωτ. **Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2019 ΕΜΠ** έγγραφο σας ο έλεγχος προέβη στο άνοιγμα του Ειδικού Λογισμικού Αυτοματοποιημένου Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας για τη χρήση 2011.

Α)Όσον αφορά για το 2011 αν προκύπτουν καταβολές ενοικίων για την εταιρεία με Α.Φ.Μ.:ο έλεγχος διαπίστωσε ότι 1) στις 04/11/2011 στο λογαριασμό της ποσού 1.773,00 ευρώ με αιτιολογία συναλλαγής «.....» και 2) στις 20/11/2011 στο λογαριασμό της ποσού 1.625,00 ευρώ με αιτιολογία συναλλαγής «.....».

Β)Όσον αφορά για την ανάληψη ποσού 10.000,00 € στις 10/11/2011 αν είχε αναλωθεί την 11/01/2012 όπου ο προσφεύγων επικαλείται επανακατάθεση ποσού 3.370,00 € ο έλεγχος διαπίστωσε ότι 1)υπάρχει πίστωση στον λογαριασμό (..... της και στις 14/11/2011 ποσού 3.850,00 ευρώ κατάθεση μετρητών προγενέστερα δηλαδή τις 11/01/2012. 2)Καθώς το 2011 είναι έτος παραγεγραμμένο οι δαπάνες που διαπιστώθηκαν από το σύστημα taxis είναι ότι στις 25/11/2011 έγινε πληρωμή των τελών κυκλοφορίας για το όχημα με αριθμό κυκλοφορίας με μετρητά ποσού 660,00 ευρώ. Στις 09/12/11 έγινε πληρωμή των τελών κυκλοφορίας για το όχημα με αριθμό κυκλοφορίας με μετρητά ποσού 300,00 ευρώ. 3)Στον εν λόγω λογαριασμό συνδικαιούχοι του λογαριασμού είναι: 1. ο (ο ελεγχόμενος) 2. με Α.Φ.Μ.: (μητέρα του ελεγχόμενου) 3. με Α.Φ.Μ.: (πατέρας του ελεγχόμενου) και 4..... (σύζυγος του ελεγχόμενου) και δεν έχει αποδειχθεί από ποιον συνδικαιούχο έγινε η ανάληψη καθώς οι γονείς του ελεγχόμενου και Δεν ελέγχθηκαν οι συνδικαιούχοι γονείς του ελεγχόμενου, όποτε δεν γνωρίζουμε ούτε την προέλευση των χρηματικών διαθεσίμων, τόσο αυτού του τραπεζικού λογ/σμού, όσο κι άλλων πιθανώς τραπεζικών λογαριασμών των γονέων της, κι επομένως βεβαίως και δεν γνωρίζουμε, αν το ποσό αυτό της συγκεκριμένης ανάληψης των 10.000,00 €, είτε δαπανήθηκε από τους συνδικαιούχους γονείς της για αγορές περιουσιακών τους στοιχείων, είτε χρησιμοποιήθηκε από αυτούς για τυχόν κάλυψη άλλων καταθέσεων (επανακαταθέσεις) τόσο σε αυτόν τον ίδιο λογαριασμό που έγινε η ανάληψη όσο και σε άλλους τυχόν λογαριασμούς που δικαιούχοι είναι οι γονείς του ελεγχόμενου.

Δεν προσκομίσθηκαν τα παραστατικά ανάληψης και κατάθεσης αυτών των ποσών, αφού αυτές οι χρεωπιστωτικές κινήσεις λαμβάνουν χώρα σε τραπεζικούς λογ/σμούς με πολλούς συνδικαιούχους, μη γνωρίζοντας ποιος αναλαμβάνει τα ποσά και ποιος τα επανακαταθέτει.

Γ)Όσον αφορά την με αριθμό πίστωσης 60 στις 19/07/2012 στον με αριθμό (..... της τράπεζας ποσού 15.000 € ο έλεγχος θεώρησε ανεπαρκείς τους ισχυρισμούς του ελεγχόμενου για το ποσό των 5.000€ το οποίο επιμερίστηκε κατά 2.500 ευρώ σε αυτόν και στην συνδικαιούχο του λογαριασμού που ελέγχθηκε από την υπηρεσία μας με την με αριθμό/2018 εντολή ελέγχου για τη χρήση 2012 και μόνο όσον αφορά τον τραπεζικό λογαριασμό της τράπεζας και έχει υποβάλει την με αριθμό/22-01-2019 ενδικοφανή προσφυγή στην υπηρεσία σας.

Τα δικαιολογητικά που προσκόμισε ο προσφεύγων για τη δικαιολόγηση της εν λόγω πίστωσης σας τα αποστέλουμε με το παρόν έγγραφο.»

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεων, προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

1. Τα όργανα του ελέγχου ερμήνευσαν και εφήρμοσαν εσφαλμένως το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994. Και δη, παρότι, αποδείχθηκε επαρκώς ότι τα ποσά των εγγραφών δεν προέρχονται από άγνωστη πηγή ή αιτία, υπό την έννοια ότι προήλθαν από μη δηλωθείσα δραστηριότητά του, ώστε να τύχει εφαρμογής το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 και να θεωρηθεί ως εισόδημά από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελμάτων, εσφαλμένα η φορολογική αρχή θεώρησε τα ανωτέρω ποσά ως περιουσιακή προσαύξηση μη αιτιολογηθείσα και, ως εκ τούτου, μη νομίμως εξέδωσε το επίδικο φύλλο ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, οικονομικού έτους 2013, κατ' εφαρμογή του τελευταίου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994, για τον λόγο δε αυτόν, πρέπει τούτο να ακυρωθεί. Η φορολογική αρχή απέρριψε τους ισχυρισμούς του και έκρινε, χωρίς νόμιμη και επαρκή αιτιολογία, ότι το κατατεθέν ποσό ήταν επαύξηση της περιουσίας του κατ' άρθρο 48 παρ.3 του ν. 2238/94 και του απέδωσε τέλεση φορολογικής παράβασης, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης, η οποία δεν προκύπτει από άμεσες, αλλά ούτε και από έμμεσες αποδείξεις, ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, να είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης, και δη χωρίς η κρίση της να είναι επαρκώς αιτιολογημένη(ΣΤΕ 172/2018 ΣΤΕ, ΛΟΓΙΣΤΗΣ 2018/441).

2. Απέρριψε, χωρίς νόμιμη και επαρκή αιτιολογία, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε με τα υπομνήματά του, τα οποία, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας, είναι επαρκή για

την απόδειξη προέλευσης και κίνησης του ποσού, που θεωρήθηκε, εσφαλμένως, ως επαύξηση της περιουσίας. Ειδικότερα:

- Όσον αφορά την υπ αρ. **7/ 11-1-2012** εγγραφή ποσού 3.370 ευρώ, η φορολογική αρχή απέρριψε τον ισχυρισμό του ότι επρόκειτο για επανακατάθεση από συνολικό ποσό 10.000 ευρώ που είχε αναλάβει από τον ίδιο λογαριασμό την 10-11-2011 για οικογενειακές του υποχρεώσεις και τελικά δεν τα ανάλωσε, με την μη νόμιμη αιτιολογία ότι η ανάληψη αφορούσε παραγεγραμμένο έτος. Επειδή, όταν καλείται ο φορολογούμενος να δικαιολογήσει την ύπαρξη ποσού στον λογαριασμό του, έχει δικαίωμα να προβάλει όλα όσα αφορούν την “ιστορική” του διαδρομή, ήτοι την τυχόν προηγούμενη ανάληψη και επανακατάθεσή του ή την μεταφορά από άλλον λογαριασμό του ιδίου, ώστε, να αποδείξει ότι δεν υπήρξε καμία επαύξηση περιουσίας. Επειδή, οι σχετικοί ισχυρισμοί μπορεί να αφορούν και προηγούμενο έτος σε σχέση με την ημερομηνία κατάθεσης του ελεγχόμενου ποσού, εντός του οποίου τυχόν αυξήθηκε, στην πραγματικότητα, η περιουσία του φορολογούμενου, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι το σχετικό δικαίωμα του Δημοσίου για να εκδώσει σχετική καταλογιστική πράξη έχει, ήδη, νόμιμα παραγραφεί, χωρίς καμία υπαιτιότητα του φορολογουμένου.
- Όσον αφορά την υπ αρ. **8/12-1-12** εγγραφή ποσού 5.000 ευρώ σχετικά με την καταβολή οφειλομένων ενοικίων του έτους 2011 από τον μισθωτή, η φορολογική αρχή απέρριψε, αόριστα, τους ισχυρισμούς του ως μη αποδεδειγμένους, ενώ, την ίδια στιγμή, έκανε δεκτούς όμοιους ισχυρισμούς μου σχετικά με άλλες αντίστοιχες εγγραφές, όπως οι υπ αρ. 1, 4, 9.
- Όσον αφορά τις υπ αρ. **33, 28, 41 και 84** εγγραφές ποσών 200,00 €, 492,76 €, 641,47 € και 480,00 €, που αφορούσαν την πληρωμή υποχρεώσεων (κυρίως μισθοδοσία υπαλλήλων) στα πλαίσια της επαγγελματικής δραστηριότητας της συζύγου του, η φορολογική αρχή απέρριψε τους σχετικούς ισχυρισμούς μας χωρίς καμία απολύτως αιτιολογία.
- Όσον αφορά τμήμα της εγγραφής **60** ποσού 5.000 ευρώ το οποίο καταλογίστηκε κατά 2.500 ευρώ σε εκείνον και 2.500 στην συντάξιό του, το οποίο, όπως αποδείχθηκε από τα προσαγόμενα παραστατικά είχε μεταφερθεί λογαριασμό της τελευταίας για την πληρωμή των ασφαλιστικών της μητρός της, η φορολογική αρχή απέρριψε τους ισχυρισμούς του χωρίς νόμιμη και επαρκή αιτιολογία. Για να δικαιολογήσει το συμπέρασμά της, ισχυρίστηκε, αόριστα, ότι δεν είχε στην διάθεσή της στοιχεία τραπεζικού λογαριασμού και ότι δεν ήλεγξε αυτά, προφανώς με δική της ευθύνη και χωρίς να τα έχει χαρακτηρίσει κρίσιμα για την κρίση της. Ήτοι, παρέλειψε να επιδείξει, όπως όφειλε, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοίκησης, την απαραίτητη επιμέλεια, προκειμένου να χρησιμοποιήσει όλα τα αναγκαία, κατάλληλα και εύλογα, ενόψει των περιστάσεων, μέτρα ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, που προβλέπονται στο νόμο, ώστε, να εντοπίσει, όπως είχε την δυνατότητα, με τα διαθέσιμα ηλεκτρονικά μέσα, όλα τα στοιχεία που πίστευε ότι ήταν απαραίτητα για να εδραιώσει, επαρκώς, την κρίση της.

3. Κρίθηκε κατά παράβαση νόμου ότι η ανάληψη και επανακατάθεση χρημάτων στον ίδιον λογαριασμό του, καθώς και η μεταφορά χρηματικού ποσού από έναν τραπεζικό λογαριασμό της συνδικαιούχου συνεταίρου του στον κοινό τους λογαριασμό ενέχει επαύξηση περιουσίας, ενώ, έχει γίνει και νομολογιακά δεκτό ότι η επανακατάθεση, καθώς και η μεταφορά χρηματικού ποσού από ατομικό τραπεζικό λογαριασμό του φορολογούμενου σε άλλο ατομικό τραπεζικό λογαριασμό του, καθώς και η μεταφορά χρηματικού ποσού από κοινό τραπεζικό λογαριασμό, που έχει ο φορολογούμενος με συγγενικό του πρόσωπο στην ημεδαπή, σε ατομικό τραπεζικό λογαριασμό του φορολογούμενου στην ημεδαπή δεν μπορεί αρχήν να θεωρηθεί ως προσαύξηση της περιουσίας του φορολογούμενου αυτού, και, δη, έχουσα το χαρακτήρα φορολογητέου εισοδήματός του, άγνωστης πηγής ή αιτίας, της χρήσης κατά την οποία έγινε η μεταφορά(435/2017 ΣΤΕ, ΛΟΓΙΣΤΗΣ 2017/824). Επειδή, σε κάθε περίπτωση, το ποσό 5.000 της υπ αρ. 60 εγγραφής αφορούσε στο σύνολό του την συνδικαιούχο του κοινού λογαριασμού {-3045}, στο οποίο αυτό κατατέθηκε, προερχόμενο, αρχικά, από έτερο της ίδιας λογαριασμό και συνεπώς, δεν αφορούσε καθόλου το πρόσωπό του. Επειδή, η φορολογική αρχή καταλόγισε εξ ημισείας επαύξηση περιουσίας με το ανωτέρω ποσό των 5.000 ευρώ, παρότι αποδείχθηκε, ότι τα συγκεκριμένα χρήματα αφορούσαν αποκλειστικά και μόνο την συνδικαιούχο του λογαριασμού συντάιρό του.

4. Η πράξη προσδιορισμού της φερόμενης επαύξησης της περιουσίας του τού επιδόθηκε την 24-12-2018, αφού είχε προηγηθεί, εντός του ιδίου έτους (2018), έλεγχος του συγκεκριμένου λογαριασμού, ενώ είχε ήδη συμπληρωθεί η νόμιμη 5ετία από το τέλος του έτους εντός του οποίου υπήρχε υποχρέωση υποβολής φορολογικής δήλωσης για την φερόμενη προσαύξηση περιουσίας και είχε παραγραφεί το δικαίωμα του Δημοσίου να προβεί σε σχετικό έλεγχο και έκδοση καταλογιστικής πράξης (κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων των παραγράφων 1 και 4 (περιπτ. β) του άρθρου 84 του ΚΦΕ). Επειδή, δεν υφίσταται περίπτωση παρέκκλισης από τον ανωτέρω κανόνα της παραγράφου 1, σύμφωνα με την στενώς ερμηνευτέα διάταξη της περιπτ. β της παραγράφου 4 (σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 68 παρ. 2 περιπτ. α), βάσει της οποίας επιτρέπεται έλεγχος (ακόμα και αρχικός) και έκδοση, βάσει αυτού, πράξης καταλογισμού φόρου και πρόσθετου φόρου, εντός δεκαετίας από το τέλος του προαναφερόμενου έτους, εάν περιέλθουν σε γνώση της φορολογικής Διοίκησης «συμπληρωματικά στοιχεία», δηλαδή στοιχεία αποδεικτικά της ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος (πρβλ. ΣτΕ 1303/1999, 2632/1996), τα οποία δικαιολογημένα δεν είχε υπόψη της η φορολογική αρχή κατά την ανωτέρω πενταετία (βλ. ΣτΕ 2426/2002). Επειδή, έχει κριθεί ότι δεν αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία αυτά που προκύπτουν από την κίνηση λογαριασμών του φορολογούμενου, και δη δεν περιλαμβάνονται σε εκείνα τα οποία είτε είχαν περιέλθει σε γνώση της φορολογικής αρχής εντός της προβλεπόμενης στην παράγραφο 1 του ανωτέρω άρθρου 84 πενταετίας και αγνοήθηκαν ή δεν ελήφθησαν προσηκόντως υπόψη από αυτήν (πρβλ. ΣτΕ 3296/2008, 2703/1997, 2473/1996) είτε η φορολογική αρχή όφειλε να έχει λάβει γνώση τους, εντός της ίδιας πενταετίας, εάν είχε επιδείξει την δέουσα

επιμέλεια (πρβλ. ΣτΕ 2426/2002, 2700/1965), ήτοι εάν είχε λάβει τα προσήκοντα μέτρα ελέγχου και έρευνας, που προβλέπονται στο νόμο. Συνεπώς, η φορολογική αρχή δεν είχε δικαίωμα, λόγω παραγραφής, να προβεί σε έλεγχο ούτε και να εκδώσει καταλογιστική εις βάρος μου πράξη για επαύξηση που εισήλθε στην περιουσία μου προ της 1-1-2012.

5. Επειδή, η φορολογική αρχή έκρινε απολύτως ειλικρινείς και αιτιολογημένους τους ομοίου περιεχομένου ισχυρισμούς του για τις 93 από τις 100 εγγραφές, για τις οποίες διελέγχθηκε και τους απέρριψε για τις 8 και μόνο εγγραφές, χωρίς καμία ειδική αιτιολογία, κατά παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου.

6. Επειδή, έχει γίνει δεκτό από τις ελεγκτικές αρχές, ότι συναλλαγές κατώτερες των 1.000 ευρώ και σε άλλες περιπτώσεις μεγαλύτερες των 1.000,00 ευρώ, ανάλογα με τη φοροδοτική ικανότητα των φορολογουμένων, εξαιρούνται από τα αιτήματα παροχής πληροφοριών που κοινοποιούνται στο φορολογούμενο προκειμένου να διατυπώσει εγγράφως τις απόψεις του (παρ. 1 άρθ. 28 Ν. 4174/2013), στα πλαίσια εφαρμογής των αρχών της ισότητας και της χρηστής διοίκησης (16/2018 ΔΕΔ (ΕΝΔΙΚ. ΠΡΟΣΦ.ΝΟΜΟΣ). Ωστόσο, παρά την παραδοχή των ανωτέρω από τις ελεγκτικές αρχές, στο πλαίσιο του εις βάρος του ελέγχου έχει ενταχθεί πλήθος κινήσεων εξαιρετικά μικρού ύψους. Συγκεκριμένα, οι υπ αρ. 33, 28, 41 και 84 εγγραφές ποσών αντίστοιχα 200, 492, 76, 641, 47 και 480 ευρώ, λόγω ύψους, δεν αποτελούν προσαύξηση περιουσίας της παρ. 3 του άρθ. 48 του Ν. 2238/1994, και κακώς υπολογίστηκαν για τον εις βάρος μας καταλογισμό.

7. Επειδή, κρίθηκε κατ εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του πδ 28/1931 ότι οι υπ αρ. 22 και 35 εγγραφές συνολικού ποσού 138.175,62 ευρώ αφορά ταμειακή του διευκόλυνση από την Επειδή, καταρχήν, το ανωτέρω διάταγμα (αρ. 15), το οποίο επιδέχεται, λόγω της φύσης του, στενή και μόνο ερμηνεία, αφορά διευκολύνσεις από εμπορικές εταιρείες προς τα μέλη αυτών και όχι από κοινοπραξίες προς τα μέλη τους, δεδομένου ότι η κοινοπραξία στερείται νομικής προσωπικότητας και συνεπώς δεν είναι δυνατόν να συναφθεί μεταξύ αυτής και των κοινοπρακτούντων μελών σύμβαση δανείου. Επειδή, δεν συνήφθη ποτέ μεταξύ εκείνου και της Κ/Ξ στην οποία συμμετείχε καμία έγκυρη δανειακή σύμβαση περιέχουσα τα κατά νόμον απαιτούμενα στοιχεία και συνεπώς, δεν υπήρχε καμία απολύτως υποχρέωση για καταβολή τέλος χαρτοσήμου. Κατ εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και χωρίς νόμιμη αιτιολογία, η φορολογική αρχή έκρινε ότι οι εγγραφές υπ αρ. 22 και 35 που αφορούσαν ποσό 138.175,62 ευρώ που μεταφέρθηκαν από τον λογαριασμό της στην οποία συμμετείχε, δεν αφορούσε την πληρωμή δαπανών του έργου, ενώ προσκόμισε όλα τα αποδεικτικά στοιχεία (συμφωνητικό, τιμολόγια, ΦΠΑ, βιβλία και στοιχεία) από τα οποία προέκυψε ότι με το εγγραφέν ποσό, και δη με αντίστοιχες αναλήψεις και εντολές πλήρωσε όλες τις δαπάνες εκτέλεσης του έργου που είχε αναλάβει η ανωτέρω Κ/Ξ που διαχειριζόταν, και δη τμηματικά, και κατά την πρόοδο των εργασιών. Επίσης, η φορολογική αρχή, χωρίς καμία ειδική αιτιολογία, κατά παραβίαση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου,

έκανε δεκτούς ομοίου περιεχομένου ισχυρισμούς μου όσον αφορά τις υπ αρ. 34, 46, 70 και 83 εγγραφές, δεχόμενη ότι τα σχετικά ποσά χρησιμοποιήθηκαν στο σύνολό τους για την πληρωμή δαπανών του έργου της που διαχειριζόταν, αλλά απέρριψε, αόριστα, τους αντίστοιχους ισχυρισμούς μου όσον αφορά τις ανωτέρω υπ αρ. 22 και 35 εγγραφές.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 72§1 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), με τίτλο «μεταβατικές διατάξεις»:

«Μετά την 1.1.2014, για υποθέσεις προσωρινού ή οριστικού φορολογικού ελέγχου, που αφορά χρήσεις, περιόδους, φορολογικές υποθέσεις ή υποχρεώσεις πριν από την έναρξη ισχύος του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εκδίδεται πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου. Για όσα αφορούν τα σχετικά με την έκδοση της πράξης εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 36§1 του ν. 4174/2013:

«Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί σε έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης. Στις περιπτώσεις που για κάποια φορολογία προβλέπεται η υποβολή περισσότερων δηλώσεων, η έκδοση της πράξης του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να γίνει εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής της τελευταίας δήλωσης.»

Επειδή στο άρθρο 72§11 εδάφιο 1^ο του ν 4174/2013 ορίζεται ότι:

«11. Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών «προστίμων», προϊσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί.

Όπου σε κείμενες διατάξεις ουσιαστικού φορολογικού δικαίου, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβλέπεται προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου, πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, πράξεις επιβολής προστίμων και κάθε άλλη συναφή πράξη, η παραγραφή διακόπτεται με την έκδοση τους. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και σε εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις, οι οποίες δεν έχουν συζητηθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου σε πρώτο βαθμό.»

Επειδή, στο άρθρο 84§1 του προϊσχύσαντος Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 2238/1994) ορίζεται ότι:

«Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.»

Επειδή οι προσβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν την 20/12/2018, ήτοι εντός πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο έληξε η προθεσμία για την επίδοση των δηλώσεων της χρήσεως 2012, ενώ σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται για επανέλεγχο με βάση συμπληρωματικά στοιχεία, ο ισχυρισμός περί παραγραφής αβάσιμα προβάλλεται.

Επειδή με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010 (Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010) προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. (ν.2238/1994), ως εξής: «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελμάτων της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

Επειδή στα άρθρα 2 και 3 της ΠΟΛ. 1095/29.04.2011, με θέμα «εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010» αναφέρονται τα εξής:

«2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.

3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.»

Επειδή όπως έχει κριθεί από το ΣτΕ 884/2016 τμ. Β' επιταμελές, επί προδικαστικών αιτημάτων:

«**Α.** Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή,

σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 § 1 περ. α' του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρθρου 14 § 1 του ν. 4174/2013, ... οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, ...

Β. ... το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, ΣτΕ 2442/2013, ΣτΕ 886/2005 κ.ά.) – Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της, διότι μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη – Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση ... Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων.

Γ. Κατά την αρκούντως σαφή και προβλέψιμη έννοια της διάταξης (του εδαφίου α') της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ (όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την προσθήκη σε αυτήν εδαφίου β' με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010), ερμηνευόμενης σε συνδυασμό, αφενός, με τις διατάξεις του άρθρου 66 (παρ. 1) του ίδιου νόμου και ήδη των άρθρων 14 (παρ. 1), 15 (παρ. 3) και 27 (παρ. 1) του ν. 4174/2013 και, αφετέρου, με τον κανόνα περί δυνατότητας έμμεσης απόδειξης ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος και αντίστοιχης φορολογικής παράβασης, ποσό τραπεζικού λογαριασμού και αντίστοιχου εμβάσματος μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα από ελεuthέριο επάγγελμα του δικαιούχου του λογαριασμού και χορηγήσαντος την εντολή διενέργειας του εμβάσματος, εφόσον δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου...».

Επειδή με βάση την ως άνω Απόφαση του ΣτΕ ο φορολογούμενος τεκμαίρεται ότι γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και μπορεί ευχερώς και υποχρεούται να υποδείξει στη φορολογική αρχή την πηγή προέλευσης αυτών, τούτο δε, δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης. Επομένως, να μεν επιτρέπεται η αντιστροφή του βάρους της απόδειξης υπέρ της φορολογικής διοίκησης, όχι όμως χωρίς όρια, δεδομένου ότι ως ασφαλιστική δικλείδα πρέπει να ζητούνται από το φορολογούμενο να αιτιολογήσει τα μεγάλα ποσά, τα οποία σε κάθε περίπτωση κρίνονται από τον έλεγχο μετά τη μελέτη του φακέλου της υπόθεσης.

Επομένως η διαπίστωση προσαύξησης περιουσίας πρέπει να εδράζεται σε «μεγάλα ποσά» (ΣτΕ 884/2016) για τα οποία ο φορολογούμενος οφείλει να γνωρίζει την πηγή προέλευσής τους. Η έννοια «μεγάλα ποσά» **εξειδικεύεται κατά περίπτωση ανάλογα με το προφίλ και την οικονομική δυνατότητα του φορολογουμένου** και ως εκ τούτου η διαπιστωθείσα προσαύξηση περιουσίας πρέπει να κρίνεται όχι μόνο με βάση συγκεκριμένο ύψος κατάθεσης, αλλά και από την συνεκτίμηση και άλλων παραγόντων, όπως το επάγγελμά του, το είδος των εισοδημάτων του, την περιοδικότητα των καταθέσεών του, το πλήθος των συνδικαιούχων εκάστου λογαριασμού κλπ το δε τιθέμενο όριο καταθέσεων πάνω από το οποίο θα πρέπει να ζητείται από τον φορολογούμενο συγκεκριμένη αιτιολογία της κάθε μίας κατάθεσης πρέπει να είναι τέτοιο, που ο φορολογούμενος ουσιαστικά να μην υποχρεώνεται στα αδύνατα.

Επειδή, για τις υπ αρ. **33, 28, 41 και 84** εγγραφές, ποσών 200,00 €, 492,76 €, 641,47 € και 480,00 €, ο προσφεύγων επικαλείται αορίστως ότι αφορούν στην πληρωμή υποχρεώσεων (κυρίως μισθοδοσία υπαλλήλων) στα πλαίσια της επαγγελματικής δραστηριότητας της συζύγου του.

Επειδή, για τις ως άνω συναλλαγές δεν προσκομίστηκε οποιοδήποτε στοιχείο με το οποίο να τεκμηριώνεται η πηγή προέλευσης των ως άνω ποσών και ότι αυτά έχουν ήδη φορολογηθεί. Εξάλλου, οι εν λόγω συναλλαγές έχουν αποδοθεί στη σύζυγο του προσφεύγοντος σύμφωνα με τον ως άνω ισχυρισμό του.

Επειδή, ως προς την πίστωση υπ' αρ. 7, ποσού 3.370,00 €, για την οποία ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι αποτελεί επανακατάθεση από ποσό 10.000,00 €, το οποίο είχε αναλάβει την 10/11/2011, δεν προσκομίσθηκαν παραστατικά κατάθεσης, έτσι ώστε να προκύπτει ποιος διενήργησε την επίμαχη τραπεζική κίνηση.

Επειδή ως προς την πίστωση υπ' αρ. 8, ποσού 5.000,00 €, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι αφορά καταβολή οφειλομένων ενοικίων του έτους 2011 από τον μισθωτή

Επειδή από το υποβληθέν έντυπο Ε2 (αναλυτική κατάσταση για μισθώματα ακινήτων), προκύπτει ότι ο προσφεύγων κατά την χρήση 2011 μίσθωνε ένα ακίνητο επί της οδού, ως επαγγελματική στέγη στην εταιρεία, ΑΦΜ, με ετήσιο μίσθωμα 22.239,36 €.

Επειδή σύμφωνα με το υπ' αριθ. /17.05.2019 (ΔΕΔΕΙ 2019 ΕΜΠ) έγγραφο του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. προκύπτουν καταβολές στον λογαριασμό που διατηρεί ο προσφεύγων στην με την αιτιολογία ως κάτωθι: α) ποσό 1.773,00 €, την 04/11/2011 και β) ποσό 1.625,00 €, την 20/11/2011.

Επειδή, συνεπώς, όπως προκύπτει από τον ανωτέρω πίνακα, ο προσφεύγων έλαβε μέσω του τραπεζικού συστήματος ενοίκια ποσού 3.398,00 €, εκ του συνολικού δηλωθέντος και φορολογηθέντος ενοικίου ποσού 22.239,36 € και συνεπώς ο σχετικός ισχυρισμός πρέπει να γίνει δεκτός, ως ευλόγως και επαρκώς τεκμηριωμένος.

Επειδή, ως προς την πίστωση υπ' αριθμ. **60**, ποσού 5.000,00 ευρώ το οποίο καταλογίστηκε κατά 2.500 ευρώ στον προσφεύγοντα και 2.500,00 στην συνέταιρό του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται

ότι από τα προσαγόμενα παραστατικά αποδεικνύεται ότι είχε μεταφερθεί λογαριασμό της τελευταίας για την πληρωμή των ασφαλιστικών εισφορών της μητρός της.

Επειδή ο προσφεύγων συμμετέχει στην επιχείρηση, ΑΦΜ, ως ομόρρυθμος εταίρος με ποσοστό 50%, από την 04/04/2008.

Επειδή, τόσο από την οικεία έκθεση ελέγχου όσο και από τα προσκομιζόμενα έγγραφα προκύπτει ότι το επίμαχο ποσό μεταφέρθηκε στον υπ' αριθμ. λογαριασμό της τράπεζας, από τον υπ' αριθμ. εταιρικό λογαριασμό που τηρεί η επιχείρηση στην ίδια τράπεζα.

Επειδή, συνεπώς, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί η ανωτέρω πίστωση να συνιστά προσαύξηση περιουσίας, καθώς είναι γνωστής προέλευσης, ενώ η διαπίστωση εάν τα ποσά αυτά δύναται να συνιστούν δάνειο (αν τούτο προκύπτει από τις σχετικές εγγραφές στα βιβλία ή από άλλα στοιχεία), ή ταμειακή διευκόλυνση, ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά της κάθε περίπτωσης, αποτελεί αντικείμενο ετέρου ελέγχου.

Επειδή στην παράγραφο 5.4 της ΠΟΛ. 1175/2017, με θέμα «Διευκρινίσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας» αναφέρονται τα εξής:

«5.4. Ο χαρακτηρισμός μιας πίστωσης σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει ο ελεγχόμενος ως προερχόμενης ή σχετιζόμενης με ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα εξετάζεται ως πραγματικό γεγονός. Εφόσον αποδειχθεί ότι προέρχεται από ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα, δηλαδή προσδιορίζεται το είδος της παρασχεθείσας υπηρεσίας και ο λήπτης αυτής ή το πωληθέν αγαθό και ο αγοραστής αυτού, τότε φορολογείται, κατά περίπτωση, με τις οικείες διατάξεις του ν. 2238/1994 (άρθρα 28, 40, 48 κ.λπ.) ή την παρ.1 του άρθρου 21 του ν. 4172/2013 και υπόκειται σε τυχόν λοιπές φορολογίες (π.χ. ΦΠΑ), εάν δεν έχει ήδη φορολογηθεί.

Στην περίπτωση που ο ελεγχόμενος συμμετέχει σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο (ΟΕ, ΕΕ, ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ), κοινωνία ή κοινοπραξία, και το ποσό που πιστώνεται σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει το φυσικό πρόσωπο είναι ποσό που αποδεικνύεται ότι αφορά συναλλαγές ή εισόδημα ή περιουσία του νομικού προσώπου ή κοινωνίας ή κοινοπραξίας, δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας, καθώς είναι γνωστής προέλευσης. Στην περίπτωση αυτή το ποσό δύναται να συνιστά δάνειο (αν τούτο προκύπτει από τις σχετικές εγγραφές στα βιβλία ή από άλλα στοιχεία), ή ταμειακή διευκόλυνση, ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά της κάθε περίπτωσης, κατά την κρίση του ελέγχου.

Επισημαίνεται ότι αν αυτό το ποσό επεστράφη στο νομικό πρόσωπο (ή κοινωνία ή κοινοπραξία) πριν από την διενέργεια του ελέγχου, τότε αποτελεί δάνειο ή ταμειακή διευκόλυνση (ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά) για το φυσικό πρόσωπο και η τυχόν απόδοση (υπεραξία) αποτελεί εισόδημα του φυσικού προσώπου εφόσον στο νομικό πρόσωπο επεστράφη μόνο το κεφάλαιο.

Σε κάθε περίπτωση οι σχετικές πιστώσεις αξιολογούνται σε σχέση με τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, λαμβανομένου υπόψη και του αναλογούντος ΦΠΑ, ανάλογα με την περίπτωση. Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος επικαλείται μεν τη λήψη δανείου από ελληνική ή αλλοδαπή επιχείρηση, αλλά δεν υπάρχει σχετικό έγγραφο βέβαιης χρονολογίας ούτε και μπορεί να αποδειχθεί η λήψη του δανείου αυτού από άλλα στοιχεία (π.χ. κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών του δανειστή ή του δανειζόμενου από τις οποίες να προκύπτει δόση ή επιστροφή χρημάτων), τότε ο ισχυρισμός του φορολογούμενου περί δανείου δεν μπορεί να γίνει δεκτός.»

Επειδή στη παρ.5 περ. (γ) του άρθρου 15 του Κ.Ν.Τ.Χ.(π.δ. 28-7-1931, ΦΕΚ 239 Α') μεταξύ άλλων ορίζεται:

«Πάσα εν γένει εγγραφή εις τα βιβλία περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων υπό εταιρών ή μετόχων ή άλλων προσώπων προς ή από εμπορικάς εν γένει εταιρείας ή επιχειρήσεις, ήτις δεν ανάγεται εις σύμβασιν, πράξιν κ.λπ., υποβληθείσαν εις τα οικεία τέλη χαρτοσήμου ή απαλλαγείσαν νομίμως των τελών τούτων, υπόκεινται εις αναλογικόν τέλος χαρτοσήμου εν επί τοις εκατόν (1%). Εις ην περίπτωσιν, εκ της εγγραφής ή εξ ετέρου εγγράφου, αποδεικνύεται ότι η κατάθεσις ή ανάληψις αφορά σύμβασιν, πράξιν κ.λπ. υποκειμένην εις μεγαλύτερον ή μικρότερον τέλος χαρτοσήμου, οφείλεται το δια την σύμβασιν, πράξιν κ.λπ. προβλεπόμενον τέλος.»

Επειδή ως «κατάθεση χρημάτων» νοείται η πράξη, δια της οποίας λαμβάνει χώρα καταβολή ορισμένου χρηματικού ποσού από ένα πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, σε εμπορική εταιρεία ή επιχείρηση, το οποίο αυτή υποχρεούται να επιστρέψει μελλοντικά στον καταθέτη. όρος «κατάθεση» στην ανωτέρω διάταξη χρησιμοποιείται με την έννοια της εν γένει δόσης χρημάτων και δεν περιορίζεται μόνο στις περιπτώσεις κατάθεσης χρημάτων με δικαίωμα ανάληψής τους (ΣΤΕ 1767/1992, 1039/1996, 4463/1997, 1470/2002).

Επειδή ως «ανάληψη χρημάτων» νοείται η αυτοτελής και ανεξάρτητη πράξη, δια της οποίας λαμβάνει χώρα χορήγηση, το πρώτον, χρημάτων από εμπορική εταιρεία ή επιχείρηση σε εταίρο, μέτοχο ή τρίτο, προς διευκόλυνσή τους. Συνεπώς, ο όρος «ανάληψη χρημάτων» της ανωτέρω διάταξης δεν αναφέρεται στην ανάληψη από εταίρο, μέτοχο ή τρίτο των ήδη κατατεθέντων από αυτούς στην εμπορική εταιρεία ή επιχείρηση χρημάτων, επειδή η ανάληψη των χρημάτων, στην προκειμένη περίπτωση, επέχει θέση απλής εξόφλησης της αρχικής από τους τρίτους κατάθεσης εκ μέρους της εμπορικής εταιρείας ή επιχείρησης.

Επειδή για την επιβολή τέλους χαρτοσήμου επί καταθέσεων ή αναλήψεων πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά οι παρακάτω προϋποθέσεις: **α)** ύπαρξη συμβατικής σχέσης μεταξύ του καταθέτοντος τα χρήματα προσώπου, φυσικού ή νομικού και της εμπορικής εταιρείας ή επιχείρησης, **β)** εγγραφή στα βιβλία εμπορικής εταιρείας ή επιχείρησης εν γένει περί καταθέσεως χρημάτων από εταίρους, μετόχους ή άλλα πρόσωπα ως προς τις επιχειρήσεις αυτές ή περί αναλήψεως χρημάτων από αυτές. Η κατάθεση ή η ανάληψη χρημάτων πρέπει να προκύπτει μόνο από αυτή ταύτη εγγραφή στα βιβλία και όχι από άλλη έγγραφη σύμβαση ή από συνεκτίμηση άλλων γεγονότων (Διοικ. Πρωτ. Αθ. 7077/1983), **γ)** τα βιβλία της εμπορικής εταιρείας ή

επιχείρησης, στα οποία γίνεται η εγγραφή περί καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων, πρέπει να είναι βιβλία επίσημα, δηλαδή, βιβλία θεωρημένα από την αρμόδια Φορολογική Αρχή (ΔΟΥ) (ΣτΕ 2493/1994), **δ)** η εγγραφή στα βιβλία να μην ανάγεται σε σύμβαση, πράξη ή συναλλαγή, η οποία είχε υποβληθεί προηγουμένως στα οικεία αναλογικά τέλη χαρτοσήμου ή είχε απαλλαγεί νομίμως από αυτά, **ε)** η κατάθεση ή η ανάληψη χρημάτων να γίνεται χωρίς κατ' ανάγκη μνεία της αιτίας της κατάθεσης ή της ανάληψης, εκτός εάν ο φορολογούμενος αποδείξει, ότι η εγγραφή στα βιβλία αφορά σύμβαση, πράξη ή συναλλαγή, η οποία υποβλήθηκε στο οικείο τέλος χαρτοσήμου ή απαλλάχθηκε νομίμως από το τέλος αυτό (Σ.τ.Ε 1767/1992, 1039/1996).

Επειδή για την υπαγωγή των δανείων σε τέλος χαρτοσήμου απαιτείται η ύπαρξη εγγράφου ή εγγραφή στα βιβλία των επιτηδευματιών (ΣτΕ 2047/1978). Σε περίπτωση δε, που δεν συντάχθηκε έγγραφο κατά τη σύσταση ή την εξόφληση του δανείου, ούτε υπάρχει σχετική εγγραφή στα βιβλία επιτηδευματιών, δεν συντρέχει περίπτωση καταβολής τέλους χαρτοσήμου, έστω και αν η παράλειψη αυτή έγινε σκόπιμα προς αποφυγή της καταβολής του οφειλόμενου τέλους (ΣτΕ 1514/1956, ΣτΕ 578/1957).

Επειδή η κατά τα ανωτέρω εγγραφή στα βιβλία πρέπει να προκύπτει από τα βιβλία της επιχείρησης και όχι από τα βιβλία τρίτων (ΣτΕ 600/1973).

Επειδή ως «βιβλία εμπορικής εταιρείας ή επιχείρησης», από την εγγραφή στα οποία αποδεικνύεται η γενόμενη κατάθεση-ανάληψη νοούνται τόσο τα βιβλία του καταθέτη (δότη) των χρημάτων, όσο και τα βιβλία της λήπτριας των χρημάτων εταιρείας ή επιχείρησης. Συνέπεια τούτου είναι, ότι υπεύθυνα, έναντι του Δημοσίου, για την καταβολή (πληρωμή) του τέλους χαρτοσήμου στο Δημόσιο είναι και τα δύο αυτά συμβαλλόμενα μέρη. Τούτο πρακτικά σημαίνει, ότι το τέλος χαρτοσήμου μπορεί να αναζητηθεί από το Δημόσιο είτε από τον καταθέτη των χρημάτων, εάν αυτός είναι εταιρεία ή επιχείρηση, που τηρεί λογιστικά βιβλία, από τις σχετικές εγγραφές στα οποία αποδεικνύεται η προς άλλη εταιρεία ή επιχείρηση γενόμενη κατάθεση, είτε από τη λήπτρια των χρημάτων εταιρεία ή επιχείρηση, από τα λογιστικά βιβλία της οποίας αποδεικνύεται, επίσης, η προς αυτή γενόμενη κατάθεση χρημάτων. (Ρέππας Π.)

Επειδή στο **άρθρο 64 του ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.)** ορίζεται: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.*».

Επειδή στην υπό κρίση περίπτωση, κατά τον έλεγχο διαπίστωσης εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 48 παρ.3 του ν.2238/1994 μέσω της επεξεργασίας των τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος και συγκεκριμένα κατά το στάδιο της αιτιολόγησης της προέλευσης των τραπεζικών πιστώσεων, ως προς τις εγγραφές υπ' αριθ. **22 και 35**, ποσού 100.000,00 € και 38.175,62 €, αντίστοιχα, ο προσφεύγων ισχυρίστηκε στον έλεγχο ότι αυτές αφορούν την εξόφληση των τιμολογίων Νο...../10-09-2010 και Νο...../20-11-2010 του έργου με ανάδοχο την κοινοπραξία στην οποία συμμετέχει με ποσοστό 97%.

Οι εργασίες πραγματοποιήθηκαν το 2010, ολοκληρώθηκαν το 2011, και καθώς το έργο δεν διέθετε ούτε δικό του λογαριασμό ούτε δικά του χρήματα (ούτε είχε υποχρέωση να έχει ίδια κεφάλαια), όλες οι πληρωμές του πραγματοποιήθηκαν από τον λογαριασμό {-.....} το εν λόγω διάστημα. Προς επίρρωση του ισχυρισμού του, ο προσφεύγων προσκόμισε στον έλεγχο σύμβαση, τιμολόγια του έργου, δηλώσεις ΦΠΑ, εισοδήματος, βιβλίο εσόδων – εξόδων.

Επειδή ο έλεγχος έκρινε ότι το ως άνω ποσό αποτελεί εισόδημα γνωστής πηγής, και συγκεκριμένα εισόδημα της κοινοπραξία και δεν το καταλόγισε ως εισόδημα του άρθρου 48§3 του ΚΦΕ, αλλά προχώρησε στη χαρτοσήμανσή του, καθόσον από τα προσκομισθέντα δεν προέκυψε ότι τα έξοδα και οι πληρωμές για την εν λόγω κοινοπραξία πραγματοποιήθηκαν από το λογαριασμό της

Επειδή ως ορίζεται στις διατάξεις του Κ.Ν.Τ.Χ. και έχει κριθεί από την νομολογία, βασική προϋπόθεση και αρχή της φορολογίας χαρτοσήμου είναι η ύπαρξη εγγραφής στα βιβλία περι καταθέσεως ή αναλήψεως χρημάτων υπό εταιρών ή μετόχων. Εν προκειμένω, τόσο ο προσφεύγων, όσο και η κοινοπραξία τήρησαν κατά την ελεγχόμενη περίοδο βιβλία Β' κατηγορίας του Κ.Β.Σ., με αποτέλεσμα να μην απεικονίζονται οι συναλλαγές που πραγματοποιούνταν μεταξύ τους. Ο έλεγχος, ως εμφανίζεται στην οικεία έκθεση ελέγχου, θεώρησε στην συγκεκριμένη περίπτωση, βάσει πραγματικών δεδομένων ότι συντρέχει περίπτωση επιβολής χαρτοσήμου λόγω της κατάθεσης του επίμαχου ποσού στον λογαριασμό του προσφεύγοντος και της μη απόδειξης από εκείνον ότι τα έξοδα και οι πληρωμές για την εν λόγω κοινοπραξία πραγματοποιήθηκαν από το λογαριασμό που τηρεί στην, λαμβάνοντας την εν λόγω πληροφορία από τις ελεγχόμενες τραπεζικές πιστώσεις καθώς οι συγκεκριμένες κινήσεις των καταθέσεων και αναλήψεων δεν αποδείχτηκε ότι απεικονίζονται στα επίσημα βιβλία.

Επειδή στην ΠΟΛ 1175/2017 αναφέρεται ότι στην περίπτωση που ο ελεγχόμενος συμμετέχει σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο (ΟΕ, ΕΕ, ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ), κοινωνία ή κοινοπραξία, και το ποσό που πιστώνεται σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει το φυσικό πρόσωπο είναι ποσό που αποδεικνύεται ότι αφορά συναλλαγές ή εισόδημα ή περιουσία του νομικού προσώπου ή κοινωνίας ή κοινοπραξίας, δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας, καθώς είναι γνωστής προέλευσης. Στην περίπτωση αυτή ερευνάται η φύση της συναλλαγής ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά της κάθε περίπτωσης, κατά την κρίση του ελέγχου. Βάσει των προϋποθέσεων που θέτουν οι διατάξεις του χαρτοσήμου, στις υπό κρίση τραπεζικές συναλλαγές δεν δύναται να επιβληθεί χαρτόσημο, λόγω μη απόδειξης ύπαρξης των απαιτούμενων εγγραφών στα βιβλία.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη **μερική αποδοχή** της με ημερομηνία κατάθεσης 22/01/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ, και συγκεκριμένα: α) τη **μερική αποδοχή**, ως προς την υπ' αριθμ. /20.12.2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού

Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, οικονομικού έτους 2013, και την τροποποίηση αυτής και β) την **αποδοχή**, ως προς την υπ' αριθμ./20.12.2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Τελών Χαρτοσήμου του Προϊσταμένου του ΚΕΦΟΜΕΠ, διαχειριστικής περιόδου 01/01/2012- 31/12/2012.

Προσδιορισμός Φορολογητέου Εισοδήματος Οικονομικού Έτους 2013:

ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ	ΠΟΣΑ ΔΗΛΩΣΗΣ (1)		ΠΟΣΑ ΕΛΕΓΧΟΥ (2)		ΠΟΣΑ Δ.Ε.Δ. (3)		ΔΙΑΦΟΡΑ (3 - 1)
	Ατομικό & τέκνων	Της συζύγου	Ατομικό & τέκνων	Της συζύγου	Ατομικό & τέκνων	Της συζύγου	
Α-Β. από ακίνητα	59.189,00	1.496,83	59.189,00	1.496,83	59.189,00	1.496,83	
Γ. από κινητές αξίες							
Δ. από εμπορικές επιχειρήσεις							
Ε. από γεωργικές επιχειρήσεις							
ΣΤ. από μισθωτές υπηρεσίες							
Ζ. από ελευθέρια επαγγέλματα			10.870,00	1.814,23	3.370,00	1.814,23	5.184,23
Εισόδημα αλλοδ. προέλευσης							
Συνολικό Εισόδημα	59.189,00	1.496,83	70.059,00	3.311,06	62.559,00	3.311,06	5.184,23
Αρνητικά στοιχεία εισοδήματος που συμψηφίζονται							
Υπόλοιπο	59.189,00	1.496,83	70.059,00	3.311,06	62.559,00	3.311,06	5.184,23
Διαφορά τεκμαρτής δαπάνης που προστίθεται							
Αθροισμα	59.189,00	1.496,83	70.059,00	3.311,06	62.559,00	3.311,06	5.184,23
Εκπτώσεις δαπανών άρθρου 8 ν. 2238/1994							
Φορολογητέο Εισόδημα	59.189,00	1.496,83	70.059,00	3.311,06	62.559,00	3.311,06	5.184,23

Οριστική φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντος - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Οικονομικό έτος 2013:

Α) Φόρος Εισοδήματος:

Α. Φορολογητέο εισόδημα και φόρος βάσει κλίμακας	Ποσό Δήλωσης (1)	Ποσά Ελέγχου (2)	Ποσά βάσει απόφασης Δ.Ε.Δ. (3)	Διαφορά (3) - (1)
---	------------------	------------------	-----------------------------------	----------------------

	Εισόδημα	Φόρος κλπ.	Εισόδημα	Φόρος κλπ.	Εισόδημα	Φόρος κλπ.	
1. Εισόδημα-φόρος κλίμακας (του συζύγου)	59.189,00	14.441,82	70.059,00	19.203,60	62.559,00	15.773,60	
Μείωση του φόρου (του συζύγου)		508,43		508,43		508,43	
Υπόλοιπο φόρου (του συζύγου)		13.933,39		18.695,17		15.265,17	
2. . Εισόδημα-φόρος κλίμακας (της συζύγου)	1.495,83	0,00	3.311,06	0,00	3.311,06	0,00	
Μείωση του φόρου (της συζύγου)		0,00		0,00		0,00	
Υπόλοιπο φόρου (της συζύγου)		0,00		0,00		0,00	
Επιβάρυνση φόρου αποδείξεων (γ)				103,05		53,39	
Β. Συμπληρωματικός φόρος στο ακαθάριστο εισόδημα από:							
1. Ακίνητα (δ)	63.059,12	1.868,63	63.059,12	1.868,63	63.059,12	1.868,63	
Φόρος που αναλογεί [(α)+(β) + (γ) + (δ)]		15.802,02		20.666,85		17.187,19	1.385,17
Γ. Εκπτώσεις από το φόρο που αναλογεί							
1. Φόρος που παρακρατήθηκε στο Εισόδημα από :							
δ) Μισθωτές Υπηρεσίες							
2. Φόρος που προκαταβλήθηκε:							
α) Το προηγούμενο οικονομικό έτος	9.952,47		9.952,47		9.952,47		
β) Ειδικών περιπτώσεων		9.952,47		9.952,47		9.952,47	
3. Φόρος που καταβλήθηκε με βάση.....							
Υπόλοιπο Φόρου		5.849,55		10.714,38		7.234,72	1.385,17
Δ. Σε περίπτωση χρεωστικού υπολοίπου φόρου προστίθενται και σε περίπτωση πιστωτικού υπολοίπου φόρου αφαιρούνται:							
1. Προκαταβολή φόρου για το επόμενο έτος		8.678,38		8.678,38		8.678,38	
2. Τέλη χαρτοσήμου στο ακαθάριστο εισόδημα από εκμίσθωση ακινήτων		1.123,20		1.123,20		1.123,20	
3. Εισφορά υπέρ ΟΓΑ στα πιο πάνω τέλη χαρτοσήμου		224,64		224,64		224,64	
4. Πρόσθετος φόρος λόγω εκπροθέσμου							
6. Πρόσθετος φόρος ανακρίβειας (120%)							
Πρόσθετος φόρος άρθρου 58 ν.4174/2013 (25%)				2.432,42		346,29	346,29
Τόκοι άρθρου 53 του ν.4174/2013 (60 * 0,73%= 43,80%)				2.130,80		606,70	606,70
Εισφορά αλληλεγγύης		2.940,32		4.355,23		4.055,23	1.114,91
Τέλος επιτηδεύματος		2.500,00		2.500,00		2.500,00	
Σύνολο		21.316,09		32.159,04		24.769,16	3.453,07
Εκπτώση λόγω υποβολής μέσω διαδικτύου		9,70		9,70		9,70	
Τελικό χρεωστικό ποσό για βεβαίωση		21.306,39		32.149,34		24.759,46	3.453,07

Σημείωση ως προς τον υπολογισμό της ανωτέρω εισφοράς αλληλεγγύης:

ΧΡΗΣΗ	2012
Εισόδημα από ακίνητα	59.189,00
Εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα άρθρου 48§3 του ν.2238/1994	3.370,00
Αυτοτελώς φορολογ. Ποσά	31.390,83
Φόρος αυτοτελ. Φορολογ. Ποσών	7.430,92
Συνολικό εισόδημα επιβολής εισφοράς	101.380,75
Συντελεστής εισφοράς αλληλεγγ.	4%

Εισφορά	4.055,23
Ποσό εισφοράς που έχει βεβαιωθεί βάσει δήλωσης	2.940,32
Καταλογιζομένη Εισφορά βάσει ΔΕΔ	1.114,91

Β) Τέλη Χαρτοσήμου:

Αξία υποκείμενη σε τέλος χαρτοσήμου	0,00
Τέλη Χαρτοσήμου	0,00
Εισφορά υπέρ ΟΓΑ στα τέλη χαρτοσήμου	0,00
Σύνολο προστίμου & τόκου ν. 4174/2013	0,00
Καταλογιζόμενο ποσό	0,00

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

Η Υπάλληλος του Τμήματος

Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ

ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ι ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.